

תת"ע 7913/01/24 - מדינת ישראל נגד עמית גברא

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 7913-01-24 מדינת ישראל נ' גברא
תיק חיצוני: 52250393312

לפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עמית גברא

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 9.4.24 בגין עבירה של נהיגה בשכרות.

רקע וטענות הצדדים:

1. ביום 29.12.23 נתפס המבקש נוהג בשכרות כשבבדיקת אויר נשוף נמצא ריכוז של 293 מיקרוגרם. המבקש קיבל לידי זימון להתייצב לדין אשר היה קבוע ביום 9.4.24.
2. ביום 9.4.24 המבקש לא התייצב לדין ונגזרו עליו בין היתר 24 חודשי פסילה בפועל ו-2500 ₪ קנס.
3. ביום 2.5.24 הגיש המבקש בקשה לביטול פס"ד בטענה כי במועד הדיון היה חולה ולכן נבצר ממנו להתייצב עוד טען המבקש בבקשתו כי לו טענות הגנה טובות מבלי שפירט אותן. בקשת המבקש נתמכה בתצהיר כללי המפנה לבקשה.

דין והכרעה:

4. על מי שמבקש ביטול פסק דין שניתן בהיעדר להראות קיומה של עילה אחת משתי עילות חלופיות: העילה הראשונה - מתן הסבר סביר להיעדרות והעילה השנייה - להצביע על קיומו של חשש ממשי לעיוות דין. (ראה: סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982)
5. במקרה דנא, עסקינן בדוח המהווה כתב אשום והזמנה לדין. אין חולק שהמבקש ידע על הדיון. המבקש טען כי אי ההתייצבות נבעה ממחלה, לבקשתו צרף אישור מחלה אשר הופק בדיעבד, ביום 14.4.24, כחמישה ימים ממועד בו חלה.

האשור ממליץ על מנוחה בת יום מיום 9.4.24 (מועד הדיון) ועד ליום 9.4.24 .

נוכח כל האמור לעיל נראה כי הוצאת אישור המחלה בדיעבד נועדה לצרכי הליך הבקשה. לאור האמור לעיל ועמדת הפסיקה אין סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות (ראה: רע"פ 7122/07 חיר נ' מדינת ישראל (15.1.08) שם נקבע כי אין באישור מחלה שנשלח יומיים לאחר מועד הדיון לרפא את אי ההתייצבות. ראה גם עפ"ת 38380-12-12 סברי נ' מדינת ישראל (18.2.13). שם אישור רפואי הוצא רטרואקטיבית, לא היה תקף למוסדות משפטיים. לא הגיש בקשת דחייה מבעוד מועד. הבר"ע נדחתה).

6. בנסיבות שלפניי, הנאשם לא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט; לא העלה טענות הגנה או טענה הכופרת בתשתית העובדתית של כתב האישום; ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

7. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילת המינימום בת 24 חודשים הקבועה בחוק לצידה, קנס 2500 ₪ ופסילה מותנית של 6 חודשים למשך 3 שנים. **אין בעונש זה כדי להחמיר עם הנאשם. מדובר בפסילת המינימום הקבועה בחוק.**

8. לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

ניתנה היום, ה' אייר תשפ"ד, 13 מאי 2024, בהעדר הצדדים.